

gere Maade end den her tilstgte. Dette troer jeg kunde ske ved at give den Sum, der i Finantsloven er opført til Finantsministeriets Understøttelseskasse, et Tillæg, med den udtrykkelige Bemærkning, at dette Tillæg skulde anvendes af Finantsministeren til at understøtte den Klasse af Betjente, hvorom her er Tale, forsaavidt de virkelig maatte befinde sig i en trængende Forfaining. Muligviis kunde man indvende herimod, at det vilde være en Under-tagelse fra en gjældende almindelig Lov, som man gjorde igjennem Finantsloven, men det forekommer mig dog ikke, at denne Indvending kan være afgjørende; thi der staaer kun i Loven af 11te Marts d. N., at der tilstaaes disse Betjente en Understøttelse af indtil et saadant Beløb; naar man nu igjennem Understøttelseskassen, for hvilken der overhovedet endnu ikke eksisterer aldeles bestemte og bindende Regler, vil paa en anden Maade foruden denne Understøttelse tillige paa Grund af deres trængende Forfatning give dem en anden Understøttelse, som er fuldkommen overeensstemmende med hvad der ellers er sædvanlig Regel med Hensyn til Understøttelseskassens Anvendelse, forekommer det mig ikke, at disse to Ting kommer i ligefrem Strid med hinanden. Jeg skulde derfor foreslaae, at man gif en anden Bei med Hensyn til Sagens Behandling. For at dette Spørgsmaal kunde komme under nærmere Overveielse, vilde jeg derfor ansee det for hensigtsmæssigt, om man henviste dette Lovforslag til Finantsudvalget, som da kunde tage det Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at opkaste, hvis det fandtes værdigt dertil, under nærmere Overveielse og derefter gjøre et bestemt Forslag i denne Retning.

Monrad: Det forekommer mig dog, at det vilde være i Strid med den Fremgangsmaade, vi ellers i Almindelighed følge, om dette Lovforslag saaledes blev henviist til Finantsudvalget. Det er jo nemlig aabenbart, at vi, naar en Paragraph i en givent Lov sætter et vist Maximum for en Understøttelse, ville gjøre en Forandring i denne Lovbestemmelse ved at sætte Finantsministeren istand til at give de Vedkommende en større Sum, end deri er bestemt. Jeg troer derfor, at den

Fremgangsmaade, Forslagsstilleren har valgt, i formel Henseende er den rette.

J. N. Hansen: Med Hensyn til Formen maa jeg være af den samme Mening som den ærede sidste Taler, hvorhos jeg heller ikke troer, at det af mig tilstgte Formaal kunde opnaaes paa den af den første Taler foreslaede Maade. Hovedsagen for mig har været at forskaffe de Vedkommende en Udsgt til at erholde et saadant aarligt Tillbud til den dem tilstaaede aarlige Understøttelse, og jeg skulde derfor meget beklage, om man skulde indskrænke sig til i Finantsloven, som kun gjælder for eet Aar, at indrømme en saadan extraordinair Understøttelse. Jeg ønsker ved en Lov at faae dem tilstaaet en Understøttelse for de følgende Aar, saalange de leve. De Indvendinger, der ere gjorte af den ærede Taler, der først havde Ordet (Rothe), at de Vedkommende ere forskjelligt trængende, og at Nogle ikke skulde være trængende, troer jeg dog virkelig ikke siger Noget, og det forekommer mig ogsaa, at den ærede Taler selv indrømmede dette, idet han gjorde opmærksom paa, at der i Forslaget udtrykkeligt staaer „indtil 150 Rbd., indtil 200 Rbd.“, hvorved Finantsministeren altsaa har den Frihed, der kan være ønskelig med Hensyn til dem, hvilke denne forhøiede Understøttelse skulde tilstaaes, og hvilke ikke. Jeg skal ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Finantsministeren jo ifølge Loven paa en Maade allerede i Gjerningen har udtalt sig med Hensyn til den forskjellige Trang, der kunde siges at være tilstede hos de Forskjellige, idet han jo allerede ifølge Loven havde Leilighed til at give dem indtil 100 Rbd. eller indtil 150 Rbd., og han har tilstaaet 163 af dem hver 100 Rbd., og 42 hver 150 Rbd., og saaledes gjort en Forskjel paa dem alt efter de forskjellige Omstændigheder, som burde komme i Betragtning. At tage de Omstændigheder, der efter Lovens Bettagelse maatte foranledige Finantsministeren til ikke at tilstaae Enkelte, der senere vare komne i en bedre Stilling, i Betragtning, troer jeg, at mit Forslag, saaledes som det foreligger, giver den ærede Finantsminister fuldkommen fri Raadighed til. Jeg skal derfor anbefale det ærede Thing at